

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) 3. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om sikring af visse biologiske stoffer, fremføringsmidler og relateret materiale.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).

(Fremsættelse 12.03.2008. 1. behandling 03.04.2008. Betænkning 04.06.2008. 2. behandling 10.06.2008. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 11.06.2008).

Kl. 13:38

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Line Barfod.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi havde jo også debat om dette forslag ved andenbehandlingen. Når jeg tager ordet nu, er det, fordi sundhedsministeren ikke var til stede ved andenbehandlingen, og fordi jeg ønsker, at sundhedsministeren skal høre den voldsomme kritik, som vi har af både lovforslaget og den proces, der har været.

Jeg må indrømme, at det ikke er, fordi jeg tror, at jeg med den her tale gør indtryk på de mange, der om lidt vil stemme for forslaget, i hvert fald ikke i en sådan grad, at de lader være med at stemme. Men jeg har altså den holdning, at når et menneske er i gang med at skade sig selv, bør man sige fra, og når et Folketing er i gang med at skade respekten for sit eget arbejde, bør man også sige fra.

Jeg mener altså, at det er et kæmpeproblem, at man med dette lovforslag og dets vedtagelse vedtager noget, som Jyllands-Posten meget betegnende har karakteriseret som farligt lovsjusk. Man vedtager et lovforslag, hvor samtlige jurister, der har kigget på forslaget, har sagt, at de aldrig nogen sinde har set noget lignende. Det er et lovforslag, som Retssikkerhedsfonden har betegnet som en altomfattende bemyndigelse. Det er et lovforslag, som ikke siger noget som helst

om, hvad det egentlig er, ministeren får bemyndigelse til.

Det er rigtigt, at det under udvalgsarbejdet efter et ekstremt hårdt pres lykkedes at gå et lille bitte museskridt i retning af en forbedring, ved at ministeren gik med til at få skrevet ind, at det, han kan forbyde, give tilladelser til og sætte folk i fængsel for osv., kun er, når det er biologiske stoffer, der er til fare for den offentlige sikkerhed. Men ellers er der ingen begrænsninger i forhold til, hvad ministeren kan gøre. Det er i dyb modstrid med regeringens egen vejledning om god lovkvalitet.

Jeg havde faktisk, inden vi gik i gang med arbejdet med det her lovforslag, en naiv tro på, at ministeren også med sin baggrund som advokat ville være til at tale med, at ministeren ville lytte til den voldsomme kritik. Jeg havde troet, at det her var et udtryk for, at det var gået lidt stærkt, at regeringen havde sagt til Sundhedsministeriet, at de manglede at komme med det lovforslag, der var annonceret i terrorpakken fra 2005, og at de nu skulle se at få det på bordet, og så var det gået lidt for stærkt med at få lavet det. Jeg havde troet, at når samtlige partier i Folketinget tilkendegav, at de ønskede at kunne stemme for forslaget, men også ønskede, at det skulle leve op til reglerne om god lovkvalitet, ville sundhedsministeren lytte.

Men sundhedsministeren har udvist en arrogance, der har været helt utrolig. Sundhedsministeren har overhovedet ikke været til at diskutere med. Sundhedsministeren er kommet med nogle argumenter, men han har ikke så meget som ville læse de ting, som han har henvist til. Sundhedsministeren har ikke læst regeringens egen vejledning om god lovkvalitet, og sundhedsministeren har ikke læst de love, som han har henvist til som eksempler på andre love, der skulle være lige så slemme. Jeg synes, det er utroligt, at sundhedsministeren har tilladt sig at opføre sig på den her måde. Jeg synes faktisk, det er utroligt, at der er et flertal blandt folketingsmedlemmerne, der vil stemme for et lovforslag, som simpelt hen er bunden af, hvad man som et parlament kan tillade sig, hvis der skal være en mening med, at vi laver en lov.

Der er jo en mening med, at Folketinget skal tage stilling til, hvilke rammer der er, hvad det er, borgerne skal indrette sig efter, hvad det er, ministeren kan lave regler inden for, og især når det er et lovforslag, der giver så vidtgående bemyndigelser, at ministeren kan gå ud og lukke virksomheder og kan lave regler, der gør, at folk